ŞTIRI ŞI REPORTAGII

Allo... Allo... Aici Radio „Gazeta Sporturilor"

„Transmitem matchul de foot-ball ROMANIA-JUGOSLAVIA"

Speaker: COSTEL PYKOMAR

Atenţiune!.. «Gazeta Sporturilor» transmite prin postul său de emisiune cursivă, matchul internaţional de football România — Jugoslavia.

Microfonul nostru (Eberhard Faber No. 2) e cel mai practic aparat. Nu se sparge, nu se strică, nu cere nimic şi spune tot ce-a văzut!

Ne aflăm pe stadionul A.N.E.F. şi e ora 4 după amiază (sau 4 după.. trei!). Ştiu că nu m'a întrebat nimeni cât e ceasul, dar.. vă spun şi eu braşoave, deoarece pe teren nu e nimeni, iar în tribune e lume multă. Şi, e atâta lume, încât nu mai sunt locuri în tribune, probabil, căci spectatorii s'au urcat şi pe garduri.

Asistă la acest match trei feluri de spectatori: unii nerăbdători, alţii calmi, iar alţii... neplătitori. Primii stau în picioare, secunzii în tribune, iar ceilalţi pe casele din jurul arenei.

Lângă microfonul nostru se află Vasile Şerbănescu, cel mai inactiv jucător de volley al «Tir»-ului şi... — câteodată — boxeur.

Şi fiindcă a venit vorba de volley iat-o şi pe Marga Marinescu, simpatica echipieră a Vergului şi simpatia unui jucător (lung până la... pământ) din echipa naţională.

O, dacă aţi fi lângă noi, aţi putea admira blana colegei Doddy şi părul şaten şi... oxigenat al prietenei sale.

E atâta lume astăzi aci, încât atmosfera e foarte încărcată... Justă, deci, concluzia lui Marin Alexandrescu, care spunea deunăzi:

— Dom'le, Bucureştii ăştia nu sunt bine făcuţi aici. Trebuiau întemeiaţi, undeva la ţară, unde e aer mai mult şi mai curat...

Iată-l şi pe un cunoscut oficial, care e îndrăgostit până peste urechi de Margareta Marian. Bietul om!... A sărăcit, aproape, căci — suprem omagiu! — în fiecare zi trimite celei pe care o iubeşte câte o... margaretă! (Să mulţumească lui Dumnezeu, că răsfăţata vedetă nu se numeşte... Orchideea Marian! Ar fi şi mai costisitor!).

Ah, dar iată c'a început să bată vântul. (Acum câteva minute, ne-au bătut juniorii jugoslavi!). Numai de n'ar ploua! (Dealtfel — şi aşa — cei ce credeau în victoria «mânjilor» noştri, au... mutrele plouate!'.

Optzeci şi patru de jandarmi — cu tromboane, trompete, tobe şi alte instrumente strălucitoare şi sunătoare au intrat pe teren. (Fac pariu că niciunul din ei, n'are bilet. Nici măcar «de voie»). Să nu credeţi că dacă au intrat pe teren, vor să joace football.

Nu-u-u-u.. Doamne fereşte!.. Vor să cânte. (Asta nu înseamnează că cine vrea să cânte, are voie să intre pe teren).

Dar... iată, prin colţul din fund intră 22 jucători şi 2 selecţioneri... Vin fuga... Selecţionerii — «bătrânete'n haine grele» — au obosit, dar jucătorii sburdă.

S'au instalat toţi în faţa noastră. Aparatele fotografice merg cu «100 pe oră»... Poze din faţă... din spate.. din profil.. şi din tribună.

Cu adevărat, o duduie cu păr de negresă şi nume de... «eroină a lui Emile Zolla» (puteţi spune un dublu NA!) pozează în... «simpatie» a unui jucător jugoslav. (Nu e vorba de Lovrici). Şi cu adevărat, jucătorul în chestie se uită mereu spre un anumit colţ al tribunei. (Nu garantăm dacă privirile nu-i sunt atrase de... farmecul unei colege cu nasturi de loton!).

Dar... undele noastre cursive au devenit un adevărat cancan, deci ne mutăm privirile spre teren.

Ne aflăm în minutul 14 de... transmisie şi ascultăm imnurile naţionale, pe cari le cântă impecabil cei 84 de jandarmi (fără bilete).

Echipele au schimbat flori, strângeri de mâini şi priviri iscoditoare, Acum, s'au... împrăştiat pe teren.

Lovrici are şapcă şi arbitrul 90 de kgr.

Un moment de atenţie.

Gata...

E ora 4 şi 15 după amiază (şi după ceasul meu) şi ne aflăm în primul minut de joc.

Românii au câştigat terenul şi eu.. peluza populară, în... spate.

Dar, ce folos! Jugoslavii au balonul...

Petrovici ţine bine AŢA înaintărei sârbeşti, iar Tirnanici a făcut din poarta lui Justin un adevărat TIR.

Justin a degajat lung... lung... dar Lechner e şi mai lung. A prins balonul... L-a trimis lui Nicolici. (A nu se confunda cu ciclistul cu acelaş nume).. Nicolici trimite lui Popovici, dar.. prinde Bogdan (cu picioarele, bineînţeles).

In fine, dacă mingea e la «Ionică» putem să vorbim despre altceva, fiindcă — după cum vă închipuiţi — «Mr. Dribling» nu-i dă drumul atât de repede.

Să vă povestesc, deci, o anecdotă. Odată, un...

Ah... dar Ionică a pierdut mingea. Adică i-a fost furată... Şi acum se află în picioarele sârbilor.. (Mingea, nu Ionică).

Şi merge... şi merge.... (Tot mingea).

Justin s'a îngălbenit de tot, în tricoul său portocaliu...

Balonul a ieşit în «out»...

Dar, ghinion! Tocmai pe acolo pe unde a ieşit se află şi poarta noastră!

0-1 pentru România!

Mingea e la centru. Nu porneşte până Baratki nu-i dă... «binecuvântarea» piciorului său.

Arbitrul a fluerat. Baratki a «binecuvântat» balonul care acum se află la Mihăilescu.

Universitarul a trimis lui Gică, acesta lui Bogdan... Bogdan a trimis... ce să mai trimeată, că.. a pierdut din nou!!!

Ah, Bogdan ăsta, care a visat o viaţă întreagă să joace în echipa naţională şi acum când joacă, îşi continuă — probabil — visul... dormind.

Ne aflăm în minutul 25 de joc şi e 1-0 pentru.. adică e 1-1, căci chiar acum Bindea a făcut pe Lovrici, «portarul sburător», să... sărute — inutil — pământul României Mari. (Duduiţa cu păr de negresă, suspină: «Ah, dece nu sunt pământ!»...).

Publicul e entuziasmat... Peste 60.000 palme se... plesnesc unele pe altele, din — zic posesorii lor — entuziasm.

Un singur spectator e amărât: simpaticul Bulea, dela volley. Motivul: i s'a terminat permisia şi mâine pleacă la Braşov, unde e concentrat.

Balonul e din nou la centru şi de astădată, Bojovici e cel care îi dă «binecuvântarea».

Jocul s'a inteţit. Bindea face adevărate minuni. Bogdan e mâna dreaptă a lui Gică Popescu. (Inutil să vă spun că Gică e.. stângaciul).

Sârbii joacă formidabil. Baloanele lor au «adrese» precise. (O probă că «P. T. T.»-ul în Jugoslavia e foarte bine organizat!'. Mingea e la Sfera. Sfera a trimis la Răşinaru... Răşinaru la Mihăilescu... «Micky» la Baratki... Baratki e în faţa porţii lui Lovrici, iar confratele S. P. e în faţa porţii din str. Puţu cu apă rece şi nu poate intra deoarece a rămas în «pană» de... bilet... Baratki a tras afară cu piciorul... iar S. P. a intrat în stadion cu un bilet de contrabandă.

Lovrici a degajat. Balonul e la centru. Mihăilescu trage înainte... Baratki se repede la balon... Stoilkovici, la fel.. Nici unul, nici altul n'a luat balonul şi... din ciocnire, Gussy a rămas cocoţat în spatele jugoslavului... Acesta îl duce câţiva paşi... Baratki s'a dat jos... Stoilkovici îl priveşte înciudat. Parc'ar vrea să-i spună: «Ascultă, şefule, nici eu nu sunt concentrat şi nici d-ta nu eşti ranită... Aşa că... te rog, pân'aici...).

D. Rubint conduce cu multă competenţă ostilităţile, iar jugoslavii conduc cu 2-1 matchul.

Galeria face «galerie»...

«Ai noştri» au luat din nou avânt. Şi Bogdan a început «să mişte»...

Baratki (ce-or fi având oamenii ăştia de împărţit cu Lovrici?) perforează poarta jugoslavilor.

E 2-2 şi pauză...

Jucătorii se retrag de pe teren, iar în locul lor intră 84 de jandarmi (fără bilete) cari — indelicateţă faţă de oaspeţi! — cântă un vals vienez...

Ce frumos e valsul!... Când eram la Viena, acum vreo cincizeci de ani, cunoşteam o fetiţă cu... Cum? Nu credeţi c'am fost acum cincizeci de ani, la Viena!!!.. Adică, sunt un mincinos... Biiine...

Atneţiune! Ne aflăm în minutul 5 al pauzei...

Profităm de ocazie spre a face «un ciubuc»: «Atenţiune! La masă bună, ciorapi fini, consumaţi deci şireturile Schmol-Pasta»...

Ce să vă mai spun, în pauză?

Pot să vă informez că acum câteva minute Şerbănescu a cumpărat un cornet cu seminţe şi acum... cornetul se găseşte în pumnul care l-a îngenunchiat pe Ilie Petrescu, iar seminţele... într'unul din buzunarele subsemnatului.

In această clipă, echipele reintră pe teren, iar cei 84 de soldaţi (cu instrumente şi fără... bilete) văd că... sunt în plus şi fac «stânga 'mpre».

A doua parte a matchului de football România — Jugoslavia (sau vice-versa dacă vreţi) a început.

Românii au în faţă de data aceasta, locul unde... trebuia să fie soarele... Nici un pericol deci, căci se apropie un nor de ploae de toată frumuseţea.

Balonul se află la Bogdan... Ionică şi-a adus aminte de fiţele sale, dar — din nefericire — sârbii şi-au adus aminte că e... doar 2-2 şi marchează!...

3-2 pentru Jugoslavia.

Publicul încurajează echipa noastră. (E şi natural, doar n'o să-i încurajeze pe sârbi) şi băeţii prind «aripi»... Doar Răşinaru joacă slab. Ah, Răşinaru ăsta, un match joacă bine, unul prost... E bine cum spunea cineva, că Răşinaru ar trebui selecţionat din două în două matchuri...

Şi de unde credeţi că vine salvarea? Nu din Splaiul Mihai Vodă, — unde se află Spitalul de urgenţă — ci... din piciorul lui Binduţ.

Cu adevărat «divizionarul B» a tras o minge care a făcut pe Lovrici să dea cu şapca de pământ şi pe d-ra cu păr de negresă să-şi şteargă discret o lacrimă. (Ah, Lovrici ăsta!..).

Publicul, însă, delirează.

Cu toată vremea posomorâtă, Bindea a avut «o zi bună»...

D. Rubint flueră pentru ultima oară...

Matchul Jugoslavia — România (sau vice-versa, dacă vreţi) s'a terminat, având la «activ şi pasiv» şase boabe.

Concluzia: terminând la egalitate cu învingătorii Angliei, ne-am dovedit superiori insularilor.

E ceva!...

Iubiţi auditori, închidem transmisiunea, dându-vă ora exactă.

Atenţiune! Când va bate gongul, va fi ora exactă.

Bang!

A fost ora exactă.

Costel Pykomar

Lovrici ne-a vizitat la redacţie şi ne-a comunicat impresiile

„Niciodată echipa României n'a jucat atât de slab"

Am primit aseară la redacţie o vizită din cale afară de plăcută.

Lovrici, «frumosul» portar al echipei naţionale a Jugoslaviei, a ţinut să ne comunice personal impresiile sale despre matchul de eri.

Iată ce ne-a declarat el:

«Puteam câştiga, dar, dacă acest lucru nu s'a întâmplat, vina o port eu şi în mai mică măsură fundaşii mei.

Şi primul şi al doilea punct era parabil.

Al treilea a fost marcat din greşala halfului şi a... arbitrului care n'a sancţionat un fault al lui Bindea.

In prima jumătate a partidei, echipa noastră a dominat net naţionala României, care nu şi-a revenit decât spre sfârşitul matchului.

Dela adversarii noştri, Baratky şi Bindea au fost de departe cei mai buni şi lor trebue să-i mulţumiţi că aţi realizat un match nul.

Şi Sfera a jucat destul de bine.

Portarul a avut mult, foarte mult noroc.

Ţin să vă comunic că n'am văzut echipa României niciodată jucând atât de slab.

N'a avut sistem şi au jucat la întâmplare. Au depus într'adevăr mult suflet. Atât... Dela noi, toţi au jucat bine cu excepţia mea (minunată pildă de modestie) şi a extremelor care n'au avut mingi bune.

Impresii şi comentarii după drawul de eri

Ambele tabere susţin că puteau câştiga

Imediat după terminarea matchului România — Jugoslavia, am vizitat cele două echipe la hotelurile respective Grand şi Excelsior, pentru a culege impresiile jucătorilor.

Am început cu sârbii.

Grand Hotel are un aspect neobişnuit de liniştit, cu toate că toţi reprezentanţii footballului jugoslav se găsesc acolo.

Atmosfera aceasta penibilă este foarte explicabilă: Adversarii sunt nemulţumiţi de rezultatul partidei.

Astfel toţi componenţii expediţiei sârbeşti stau în camere, gândindu-se cu melancolie la match, care după părerea lor trebuia să le revină.

Misiunea noastră era deci mult mai dificilă, dat fiind faptul că trebuia să căutăm camerele hotelului pentru a putea lua declaraţii la toţi jucătorii.

In camera 232, stau reuniţi jucătorii Manola şi Tirnanici.

Primul ne declară:

Teama mea de agresivitatea echipei d-voastră s'a dovedit întemeiată.

In general jocul a fost egal, iar rezultatul de egalitate real.

Tirnanic susţine, spre deosebire de colegul său de cameră şi echipă, că aşa cum a decurs jocul, victoria trebuia să revie echipei lor.

DUBAT SE MIRA...

Camert 176 găzdueşte pe Dubat şi Aţa Petrovici.

Fundaşul belgrădean Bubat, care a dovedit clasa unui mare fundaş, îşi manifestă atitudinea şi după match printr'o figură din cele mai mirate.

Cum se poate că, după ce am reuşit să conducem de trei ori la rând să fim egalaţi?

Intr'un match internaţional se întâmplă foarte rar aşa ceva, astfel că mirarea mea este îndreptăţită.

Cât priveşte despre joc, n'am prea multe de spus; am fost mai buni şi meritam în consecinţă victoria.

Ata Petrovici este atât de obosit de eforturile făcute, încât se scuză că nu poate declara nimic.

NICOLICI ESTE MULŢUMIT

In camera 121, găsim pe Nicolici — extremul stânga — şi Stoilkovici fundaşul stânga.

Nicolici se arată din primul moment mulţumit de rezultat. Sunt o fire pesimistă — ne spune el — astfel că pentru faptul că aţi egalat de două ori în cursul primei reprize, eram convins că până la sfârşit vom pierde partida.

Prevederile mele însă nu s'au realizat, astfel că am toate motivele să fiu mulţumit.

Nicolici, pe de altă parte este mult mai puţin vorbăreţ de cât colegul său.

E de părere că după fizionomia partidei victoria trebuia să revină echipei sale.

TREBUIA SA CAŞTIGAM, SUSŢIN BOJOVICI, VALIENVICI ŞI DRAGHIECIEVICI

In camera 118 găsim pe alţi jucători sârbi reuniţi la un poker «proaspăt».

Privindu-mă cu ură pentrucă am venit să le stric plăcerea şi totodată să le amintesc de match, cei trei footballişti se înţeleg să-mi dea un singur răspuns scurt pentru a scăpa de mine.

Trebuia să câştigăm, deoarece am fost mai buni.

Credem că valoarea matchului de astăzi a fost cu mult sub valoarea celor precedente.

LEHNER FACE DECLARAŢIILE CELE MAI COINCISE

In camera 129, Gustav Lehner stătea în momentul când am intrat, lungit în pat şi medita asupra matchului (probabil).

«Din capul locului ţin să arăt — spune el — că partida a avut de suferit din partea calităţii jocului.

Stilul nostru de joc în W i-aţi răspuns cu un joc de elan.

In cursul partidei, ambele apărări au avut scăpări, ceeace a adus un scor deajuns de rotund.

După felul cum a decurs matchul sunt de părere că victoria trebuia să ne revină. Această superioritate nu s'a afirmat numai în ceeace priveşte ocaziile avute de echipa noastră, care a dominat mai mult, cà prin superioritatea evidentă din punct de vedere tehnic.

Mi-au plăcut deosebit de mult dela echipa d-voastră: Bindea, Sfera şi Baratki.

Ce ne declară jucătorii români

Terminând cu declaraţiile luate sârbilor, am trecut la hotel Excelsior, pentru a interviewa pe jucătorii români.

De data aceasta am fost favorizat de noroc deoarece am găsit toţi jucătorii noştri reuniţi în hotel.

I-am interviewat rapid..

JUCATORII NOŞTRI SUNT DE PARERE CA TREBUIAU SA CAŞTIGE

JUSTIN: Im pare rău că debutul meu în ecihpa naţională n'a coincis cu o victorie. Cred totuşi că mi-am făcut datoria.

SFERA: este supărat că jocul s'a terminat la egalitate.

FELECAN: Eram convins de victoria culorilor noastre.

Dacă n'am câştigat este din cauză că ecihpa a avut dese scăpări.

VINTILA: Nu ştiu ce am avut, dar nu m'am simţit tocmai bine. Trebuia să câştigăm!

LUPAŞ susţine că victoria trebuia să revină României, mai ales la situaţia de 3-3.

BINDEA: Sunt fericit că mi-a mers jocul. Cred că partida trebuia să ne revie.

MIHAILESCU: Ghinion domnule, ghinion!...

BARATKI: Sârbii au fost mai agresiv, parcă ca deobicei. Noi însă le-am ţinut piept.

BOGDAN: La început mi-a fost greu să mă acomodez cu jocul, cu timpul însă mi-am revenit. Aşa cum s'a desfăşurat partida, trebuia să câştigăm.

GICA POPESCU: Am fost sever marcat, din care cauză n'am putut face prea mult. Matchul putea să ne revie cu uşurinţă.

Aceste sunt declaraţiile celor două tabere, ale căror păreri sunt deajuns de.. deosebite

M. TESLARU

LA BELGRAD

„MANJII" ROMANIEI AU SCOS UN REZULTAT NEAŞTEPTAT

Jugoslavia B. cu o echipă senzaţională nu a câştigat decât cu 1-0 (1-0)

Apărarea echipei noastre a făcut o partidă colosală şi a împiedecat mărirea scorului într'un match în care sârbii au dominat

Totuşi... tinerii noştri plenipotenţiari n'au corespuns decât parţial

BELGRAD, 31 (prin telefon). — Partida dintre formaţiile B, ale României şi Jugoslaviei, disputată astăzi în localitate în cadrul Cupei Dunării, s'a bucurat de un frumos succes.

Victoria a revenit echipei gazdă, care a prezentat un team redutabil, mult mai greu decât era de aşteptat.

Echipa românească, considerată victimă sigură, a rezistat mai mult decât onorabil fiind învinsă doar cu 0—1 (0—1).

Jugoslavii au prezentat o formaţie redutabilă

Jugoslavii au aruncat în luptă un team mai mult decât redutabil, din care au făcut parte jucători cu frumoase state de servicii în echipa primă. Se poate spune, fără a se exagera o iotă, că formaţia aruncată în luptă nu a fost ceeace se poate numai o echipă B. Ci un «unsprezece» redutabil care cuprindea jucători cari ar fi putut face deplasarea la Bucureşti pentru matchul echipelor prime.

Sârbii au făcut un joc de bună calitate.

S'au lovit însă de o apărare de fier, care a limitat scorul la un rezultat mai mult decât onorabil.

Echipa României a corespuns parţial

Tânăra echipă pe care a aruncat-o în luptă România, în care au figurat numeroşi debutanţi, a făcut un joc suficient de bun.

E drept că nu toţi titularii au corespuns în egală măsură — unii fiind cu mult sub aşteptări. In ciuda acestui fapt, colectiv, s'a obţinut un rezultat care a fost frumos primit de sportivii belgrădeni.

S'a recunoscut că echipa oaspe a dat cu mult mai mult decât se aştepta şi înfrângerea ei a fost categorisită drept glorioasă.

Goalul victorios a fost marcat în minutul 12

Matchul, în care se aştepta o ploaie de goaluri, s'a terminat cu un rezultat la limită. Un singur goal marcat, în minutul 12 de interul dreapta Woelfl.

Matchul s'a desfăşurat în nota de superioritate a jugoslavilor, cari au făcut în câmp un joc de bună calitate. S'au lovit însă de o apărare de fier care nu a cedat decât o singură dată.

Rezultatul obţinut de echipa României se datoreşte exclusiv partidei colosale făcute de apărarea imediată Petrică Rădulescu-Petrescu-Lengheriu.

O singură dată această apărare de fier s'a bâlbâit şi atunci s'a marcat goalul victorios al jugoslavilor.

Restul echipei nu a corespuns în aceeaş măsură.

Linia de mijlocaşi a jucat slab — Siclovan fiind cel mai bun dintre cei trei titulari ai acestei linii, fără a repeta însă partidele făcute în ţară, în timp ce Mărienuţ a fost de departe cel mai slab.

Din înaintare n'a mişcat decât Oană. Ceilalţi nu s'au văzut, cu remarca suplimentară că Lulu Mihăilescu nu a fost întrebuinţat.

SARBII AU JUCAT MAI BINE DECAT ARATA REZULTATUL

Sârbii au jucat frumos în câmp, dovedind o clasă avansată.

Linia de atac a fost aceia care a activat mai mult şi mai bine. Dacă nu a marcat mai mult aceasta s'a datorit — cum am spus şi mai sus nu atât sterilităţii lor cât şi defensivei disperate a românilor.

Cei mai buni oameni ai lotului au fost centrul mijlocaş Pojega şi înaintaşii Savici, Woelfl şi Perlici.

UN ARBITRAJ EXCELENT

Matchul a fost condus de ungurul Kiss, care a corespuns integral.

D-sa a condus următoarele formaţiuni:

JUGOSLAVIA: Glazer; Suprima, Brozovici; Atanaţkovici, Pojega, Simonovici; Savici, Woelfl, Railici, Matoşici şi Perlici.

ROMANIA: P. Rădulescu; Petrescu, Lengheriu; Siclovan, Simatoc, Mărienuţ; Oană, Torjoc, Constantinescu, Henegar şi Lulu Mihăilescu.

Ungaria a învins Elveţia cu 3-0 (2-0)

BUDAPESTA, 31 — Astăzi s'a jucat în localitate, în cadrul «Cupei Europei» matchul internaţional dintre Ungaria şi Elveţia. Partida a revenit surprinzător de uşor Ungariei care a câştigat la scorul de 3-0 (2-0).

Punctele au fost marcate de Dr. Sarossi (2) şi Sutzo.

D. Podubski (Jugoslavia) a arbitrat formaţiile:

UNGARIA: Csikos, Pakozdi, Biro, Kiraly, Sarosi III, Balog, Kincses, Sarosi Szuhai, dr. Sarosi, Kalocsai.

ELVEŢIA: Ballabio, Minelli, Lehman, Springer, Andreoli, Bichsel, Albegglen III, Arnado, Mormard, G. Aebi.

Amicălele din ţară

Crişana - Oradia (juniori) 4-1 (1-0)

ORADEA 31. (Prin telefon). — Beneficiind de faptul că nu este joc oficial, Crişana a disputat azi un match amical cu reprezentativa de juniori a Oradiei.

Victoria i-a revenit cu scorul de 4-1 (1-0).

La Cluj

Victoria — Universitatea 4-1 (1-1)

CLUJ 31. (Prin telefon). — O combinată a mănăştureniilor a jucat azi un match aimcal cu Universitatea dat fiind că ambele echipe nu erau programate în campionat, ocazia să asiste la o partidă înverşunată, în care rivalitatea dintre cele două fruntaşe a fost viu disputată. A învins Victoria cu 4-1, după ce la pauză fiecare echipă şi-a împărţit punctele.

Au marcat Felecan II (2) şi Cociubau II (2) pentru învingători. Şepcile roşi au marcat prin Coman.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.